

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 września 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln — Niemcy) — Herbert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz przeciwko Finanzamt Bergisch Gladbach

(Sprawa C-76/05) ⁽¹⁾

(Artykuł 8 A traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 18 WE) — Obywatelstwo Unii — Artykuł 59 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 49 WE) — Swoboda świadczenia usług — Przepisy dotyczące podatku dochodowego — Czesne — Prawo do odliczenia ograniczone jedynie do czesnego uiszczanego na rzecz prywatnych instytucji krajowych)

(2007/C 269/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Herbert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz

Strona pozwana: Finanzamt Bergisch Gladbach

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Köln — Zgodność z art. 18 WE, art. 39 WE, art. 43 WE i art. 49 WE regulacji krajowej w dziedzinie podatku dochodowego, przyznającej ulgę podatkową w przypadku czesnego uiszczanego w związku z kształceniem dzieci pod warunkiem uczęszczania przez nie do niektórych szkół krajowych — Dzieci uczęszczające do szkół w innych państwach członkowskich

Sentencja

- 1) Jeżeli podatnicy z danego państwa członkowskiego zapisują swe dzieci do szkoły położonej w innym państwie członkowskim, której finansowanie jest zapewnione głównie ze środków prywatnych, art. 49 WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego, na mocy których istnieje możliwość uwzględnienia czesnego uiszczanego na rzecz niektórych prywatnych szkół położonych na terytorium tego państwa jako wydatek szczególnie wpływający na zmniejszenie podatku dochodowego, które jednak w sposób generalny wykluczają tę możliwość w przypadku czesnego uiszczanego na rzecz szkół prywatnych położonych w innych państwach członkowskich.
- 2) Jeżeli podatnicy danego państwa członkowskiego wysyłają swe dzieci w celu kształcenia do położonej w innym państwie członkowskim szkoły, której świadczenia nie są objęte art. 49 WE, to art. 18 WE

sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego, na mocy których istnieje możliwość uwzględnienia czesnego uiszczanego na rzecz niektórych prywatnych szkół położonych na terytorium tego państwa jako wydatek szczególnie wpływający na zmniejszenie podatku dochodowego, które jednak w sposób generalny wykluczają tę możliwość w przypadku czesnego uiszczanego na rzecz szkół prywatnych położonych w innych państwach członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 16.4.2005.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 września 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep — Niderlandy) — D. P. W. Hendrix przeciwko Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

(Sprawa C-287/05) ⁽¹⁾

(Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Artykuły 12 WE, 17 WE, 18 WE i 39 WE — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuły 4 ust. 2a i art. 10a oraz załącznik IIa — Rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 — Artykuł 7 ust. 1 — Specjalne świadczenia nieskładkowe — Niderlandzkie świadczenie dla młodych osób niepełnosprawnych — Charakter świadczenia wykluczający jego przeniesienie)

(2007/C 269/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Centrale Raad van Beroep (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: D. P. W. Hendrix

Strona pozwana: Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Centrale Raad van Beroep — Wykładnia art. 4 ust. 2a rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do

pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. 1997, L 28, str. 1), ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Rady (WE) nr 1223/98 z dnia 4 czerwca 1998 r. (Dz.U. L 168, str. 1) oraz zakresu zastosowania art. 12 WE, 18 WE, 39 WE i art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, str. 2)

Sentencja

- Świadczenie takie jak przyznawane na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o ubezpieczeniu młodych osób niepełnosprawnych w razie niezdolności do pracy (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten) należy uznać za specjalne świadczenie nieskładkowe w rozumieniu art. 4 ust. 2a rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Rady (WE) nr 1223/98 z dnia 4 czerwca 1998 r., z takim skutkiem, że w odniesieniu do osób będących w sytuacji takiej jak skarżący w postępowaniu przed sądem krajowym stosować należy wyłączenie zasady koordynacji wprowadzoną przez art. 10a tego rozporządzenia i że dopuszczalne jest zastrzeżenie wypłaty tego świadczenia na rzecz osób zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, które przyznaje to świadczenie. Okoliczność, że zainteresowany pobierał wcześniej świadczenie dla młodych osób niepełnosprawnych, które mogło być przenieszone, nie ma wpływu na stosowanie tych przepisów.
- Artykuł 39 WE i art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie istnieniu uregulowania krajowego, które wykonuje art. 4 ust. 2a i art. 10a rozporządzenia nr 1408/71 w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem nr 118/97, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem nr 1223/98 i przewiduje, że specjalne świadczenie nieskładkowe wymienione w załączniku IIa do tego rozporządzenia może zostać przyznane jedynie osobom zamieszkującym na terytorium krajowym. Jednakże stosowanie tego uregulowania nie może naruszać praw przysługujących osobie w sytuacji skarżącego w postępowaniu przed sądem krajowym, co stanowi warunek wykraczający poza wymóg realizacji uzasadnionego celu przyjętego przez prawo krajowe. Na sądzie krajowym, który jest zobowiązany dokonać, w najszerszym możliwym zakresie, wykładni prawa krajowego zgodnej z prawem wspólnotowym, spoczywa obowiązek uwzględnienia w szczególności, że pracownik ten utrzymał wszystkie swoje więzi ekonomiczne i socjalne z państwem członkowskim pochodzenia.

(¹) Dz.U. C 296 z 26.11.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 20 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-297/05) (¹)

(Identyfikacja i obowiązkowe badanie techniczne poprzedzające rejestrację pojazdów w państwie członkowskim — Artykuł 28 WE i 30 WE — Dyrektywy 96/96/WE i 1999/37/WE — Uznanie świadectw rejestracji wydanych w innych państwach członkowskich oraz badań technicznych tam przeprowadzonych)

(2007/C 269/12)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i D. Zijlstra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: H.G. Sevenster i D.J.M. de Grave, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 WE i art. 30 WE — Badania techniczne wymagane przed rejestracją w Niderlandach pojazdów zarejestrowanych wcześniej w innym państwie członkowskim

Sentencja

- Podając pojazdy starsze niż trzyletnie, zarejestrowane uprzednio w innych państwach członkowskich, badaniu ich stanu technicznego poprzedzającemu zarejestrowanie tych pojazdów w Niderlandach, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nią ciążyą na mocy art. 28 WE i 30 WE.
- W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- Komisja Wspólnot Europejskich, Królestwo Niderlandów i Republika Finlandii pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 296 z 26.11.2005 r.